

POLSKA ORGANIZACJA PRACODAWCÓW OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Posel na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej - Iwona Kozłowska

- 1. Problemy osób niepełnosprawnych są ważną częścią Pana działalności parlamentarnej. Dlaczego właśnie tą sferą polityki społecznej Pan się zainteresował?**

Praca z osobami niepełnosprawnymi od zawsze stanowiła kierunek moich zawodowych zainteresowań i aspiracji. W tym celu ukończyłam podyplomowe studia z Organizacji Pomocy Społecznej oraz podyplomowe studia na Uniwersytecie Gdańskim - specjalność surdologopedia i neurologopedia. Przez wiele lat prowadziłam zajęcia terapeutyczne i rehabilitację z dziećmi z wadami wymowy, niesłyszącymi i z MPD oraz z pacjentami z incydentami neurologicznymi. Przed objęciem mandatu poselskiego byłam dyrektorem Domu Pomocy Społecznej dla osób przewlekle, somatycznie chorych. Będąc radną Sejmiku Województwa Kujawsko - Pomorskiego jako wiceprzewodnicząca Komisji Pracy, Pomocy Społecznej i Bezpieczeństwa zaangażowałam się w poprawę sytuacji osób niepełnosprawnych zarówno pod kątem pomocy społecznej, opieki zdrowotnej jak i rynku pracy. Moja aktywność w Sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz w Podkomisji stałej ds. Osób Niepełnosprawnych, której jestem wiceprzewodniczącą, jest więc kontynuacją wcześniejszych doświadczeń.

- 2. Co uważa Pan za swój największy osobisty sukces w pracy parlamentarnej w zakresie działalności na rzecz osób niepełnosprawnych, w szczególności rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych?**

Od początku mojej pracy w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny postulowałam zmiany w zakresie redystrybucji środków z subwencji oświatowej, przeznaczonej na specjalną organizację nauki i metod pracy z uczniami niepełnosprawnymi. Dzięki zmianom w art. 34 ustawy o budżecie na rok 2015, samorzędy będą musiały przeznaczać otrzymane środki na ucznia niepełnosprawnego, a nie tak jak do tej pory, wydatkować je na dowolnie wskazane przez siebie cele oświatowe. Pieniądze z subwencji pójdą za uczniem, co mam nadzieję przyczyni się do poprawy standardu edukacji i rehabilitacji dzieci z orzeczeniami o niepełnosprawności.

Na poziomie regionalnym jestem szczególnie zadowolona z organizacji Konkursu Lady D. im. Krystyny Bochenek dla kobiet, które pomimo niepełnosprawności, są liderkami w lokalnych społecznościach. Plebiscyt okazał się wielkim sukcesem, ponieważ wyłonił w Województwie Kujawsko-Pomorskim aktywne,

POLSKA ORGANIZACJA PRACODAWCÓW OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

zaangażowane w różnych dziedzinach kobiecy, którym ich niepełnosprawność nie przeszkadza w pracy na rzecz drugiego człowieka.

Istotna była dla mnie współpraca z Zrzeszeniem Studentów Niepełnosprawnych na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Nawiązałam współpracę w zakresie przygotowania interpelacji dot. programu „aktywny Samorząd Moduł 2”. Zorganizowałam także dwa staże jeden dla niepełnosprawnej studentki, drugi dla niepełnosprawnego absolwenta uczelni w moim biurze poselskim.

3. Jak Pan ocenia działania Rządu RP w mijającej kadencji Sejmu i Senatu RP w zakresie polityki społecznej, a w szczególności aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych?

W ciągu ośmiu lat liczba studiujących niepełnosprawnych zwiększyła się trzykrotnie – w 2005 roku było ich nieco ponad 9 tysięcy, a w 2013 roku już 31,6 tysiąca. Ten fakt zdecydowanie należy powiązać ze zwiększeniem szans na rynku pracy.

W 2009 roku rząd tak zmodyfikował prawo, by w zamówieniach publicznych preferowane były firmy zatrudniające osoby niepełnosprawne (tak zwane klauzule społeczne). Z kolei w 2011 roku rząd wprowadził preferencje dla osób niepełnosprawnych w rekrutacji do służby cywilnej. Między innymi dzięki tym zmianom zatrudnienie osób niepełnosprawnych w latach 2006–2014 zwiększyło się z 18,2 do 22,8 procent.

Wpływ na zatrudnienie niepełnosprawnych ma wprowadzona w styczniu 2015 roku reforma urzędów pracy. Ich pracownicy są teraz rozliczani z efektów swoich działań (ich wynagrodzenie zależy od tego, jak wielu osobom znajdą pracę). Reforma wprowadziła też indywidualny tryb postępowania z każdą bezrobotną osobą oraz umożliwiła udzielanie preferencyjnych pożyczek na tworzenie nowych miejsc pracy lub uruchamianie własnej działalności gospodarczej.

4. Pomimo podejmowania bardzo wielu działań przez Rząd RP, Sejm i Senat RP, a także organizacje pozarządowe nadal zdecydowana większość osób niepełnosprawnych pozostaje bez pracy. Jaki zatem jest program Pana ugrupowania politycznego aby tą sytuację zmienić w najbliższej przyszłości?

Całościowy program wyborczy Platformy Obywatelskiej zostanie przedstawiony we wrześniu br. Wskazać należy jednak, iż dla PO głównym celem był zawsze stabilny wzrost gospodarczy, połączony z finansowym wsparciem dla przedsiębiorstw z funduszy krajowych i europejskich. Taka Polityka sprawiła, iż przez ostatnie osiem lat zwiększyło się zatrudnienie. Dziś pracę ma 16 milionów

POLSKA ORGANIZACJA PRACODAWCÓW OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Polaków – najwięcej w historii niepodległej Polski. Dotyczy to również osób niepełnosprawnych, nie zapominamy jednak o przygotowaniu kolejnych projektów aktywizujących osoby niepełnosprawne na rynku pracy.

- 5. Pracodawcy osób niepełnosprawnych zawsze z niepokojem obserwują wszelkie zmiany w ustawie o rehabilitacji, szczególnie gdy dotyczą one systemu dofinansowań do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych. Dlatego bardzo proszę o przedstawienie swojej opinii na temat roli tego instrumentu w aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych?**

Oczywiście dofinansowanie miejsc pracy osób niepełnosprawnych są potrzebne. Niepokojący jest jednak fakt, iż stają się one niejednokrotnie jedynym kryterium jakim pracodawcy kierują się przy zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Musimy pracować nad tym, aby etaty dotowane nie były tylko sposobem na znalezienie taniej siły roboczej, ale pozwalały na aktywizację niepełnosprawnych w sposób zapewniający im poczucie stabilnego zatrudnienia oraz dawały szansę na rozwój interpersonalny.

- 6. Każdy parlamentarzysta oprócz realizacji programu swojego ugrupowania ma swój własny program, cel który pragnie zrealizować na rzecz swojego środowiska czy regionu. Na realizacji jakiego zadania Panu szczególnie będzie zależeć, jeśli zostanie Pan wybrany w najbliższych wyborach do Sejmu i Senatu RP?**

Z pewnością będą to działania zmierzające do podwyższenia kwoty zasiłku pielęgnacyjnego, a także zmiany w algorytmie finansowania Warsztatów Terapii Zajęciowej. Wzrost udziału zatrudnienia osób niepełnosprawnych to także jeden z moich priorytetów.

Tak jak do tej pory będę wspierała społeczno-kulturalne inicjatywy osób niepełnosprawnych, szczególnie te nastawione na budowanie wizerunku niepełnosprawnych jako osób wnoszących wartość dodaną na rynku pracy, w sporcie oraz kulturze.